

Gornik kot odbornik odgovarja na pisma, vabila, prošnje za informacije, kot odbornik naj se prikazuje med ljudmi.

Gorništvo se uresničuje na akcijah in izletih v gore, zato so pravila za pot v gore gorniška etika v širšem pomenu besede, saj z njimi prihaja do aktivnega odnosa gornika do narave, družbe, do planinske organizacije, planinskega premoženja, do varstva okolja, naravne in kulturne dediščine in zaščitenež živalskih in rastlinskih vrst, predvsem pa do sočloveka.

ODNOS DO PLANINSKE ORGANIZACIJE

Gornik naj bo ponosen, da je član množične organizacije s tako tradicijo, s podvigi, zgledi in uspehi v domačih in tujih gorah. Zato gornik ne bo povzročal izpadov, ki bi škodovali časti in ugledu planinske organizacije, ogrozili premoženje, zdravje ljudi, higieno in videz okolja. Gornik čuti pripadnost svoji organizaciji, zato redno plačuje članarino, je naročen na Planinski vestnik, se udeležuje občnih zborov svojega planinskega društva in drugih društvenih prireditev, zasleduje planinske novice v dnevnem tisku in kupuje gorniško literaturo in karte. Gornik ne čaka, da bo prišlo planinsko društvo k njemu, temveč sam najde pot do njega.

Sodelovati s planinsko organizacijo je častna dolžnost. Biti odbornik ni pridobitni posel, temveč je požrtvovalnost za javne namene. Zadoščenje naj ima, kdor v odborništvu najde zadovoljstvo zase. Redka in podeljena družbena priznanja za planinske zasluge so prigara za ceno odpuštanja k drugih področjih in prikrajšanj drugim, na primer družini.

Odborništvu ni za nikogar dolžnostno ravnanje, temveč je prostovoljni in samopožrtvovalni odnos v prostem času in zavest o prispevanju k vzajemnemu, kulturnemu in tovariškemu sodelovanju in delu.

Odnos do planinske organizacije se odlikuje po spoštovanju tradicije slovenskega gorništva in SPD, po pripadnosti tej organizaciji, po spoštovanju častnega kodeksa slovenskih planincev in tistih členov iz statuta Planinske zveze Slovenije, ki obravnavajo namen in naloge planinske organizacije.

ODNOS DO GORNIŠTVA

Gorništvo je naravno stremljenje človeka k naravi, kjer se morajo pokazati tudi človekove moralne sposobnosti, od volje za premagovanje telesnih težav do terenskih ovir in višine, pa do uživanja estetskih, čustvenih in drugih blagodejnih vplivov. Nobene zahteve ni, da bi moral kdo osvajati najvišje gore, zato da bi postal

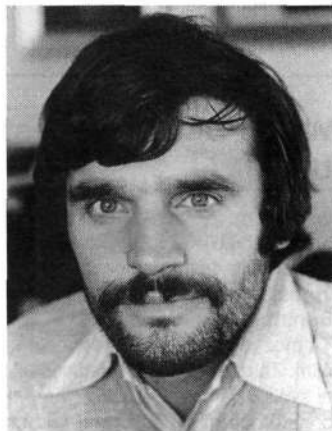
Tri tisoč Bencetovih vzponov

»Za svojo tritisočo plezalno smer sem se načrtno odločil za soliranje Severne triglavske stene z osrednjim, Čopovim stebrom. Dobro poznam to smer. Sedmič sem jo to pot preplezal sam, vsaj tolikokrat še z različnimi soplezalci. Če ne bi ponagajalo vreme, bi to storil že tisto soboto, ko je bila v Vratih proslava ob 50-letnici prvenstvene smeri Jeseničana, staroste Gorske reševalne službe in vrhunskega alpinista **Jože Čopa**,« je dejal 45-letni Tržičan **Filip Bence**, vsestranski vrhunski alpinist, ki živi v Dolini nad Tržičem.

Brž ko se je po tistem deževju, v katerem je bila tudi proslava v Vratih, vreme izboljšalo, je Bence zgodaj zjutraj sam šel čez Sodčke, nadaljeval po delu Skalaške smeri, po delu smeri Fajdiga-Pintar in po Čopovem stebri izplezal na rob stene. Nato je vzpon nadaljeval še do vrha Triglava.

»Osrednji del stebra postaja vse bolj krušljiv,« pravi Bence. »Mogoče ne bi bilo slabo za večjo varnost vseh, ki jih mika ta smer, da bi v njem pustili vsaj dva svedrovca.«

Bratje Rožič iz Tržiča so 17-letnega Filipa Benceta navdušili za alpinizem. Vsako leto se maja vrača v severno steno Storžiča, v Kramarjevo smer, ki ji je vzel nedolžnost. Leta 1975 je bil v odpravi na Kavkazu, dve leti pozneje pod Gašerbrumom, leta 1979 je stal na temenu 6974 metrov visokega Pika revolucije v Pamirju. S **Pavletom Podgornikom** sta bila leta 1981 v južni steni 8516 metrov visokega Lotseja. Leta 1983 sta s **Petrom Podgornikom** v steni Jalung Kanga preplezala najtežji del stene in odprla pot **Tomu Česnu** in **Borutu Bergantu**, ki sta potem priplezala na vrh gore, med sestopom z vrha pa je njegov prijatelj Borut omahnil in smrt. Pred

Filip Bence

šestimi leti mu je končno uspel prvi osem-tisočak, ko je priplezal na vrh 8046 metrov visoke Šiške Pangme.

Bencetu, ki dela v tovarni Peko, alpinistu, inštruktorju in gorskemu reševalcu — letalcu v postaji GRS Tržič, mineva letos 27 let plezanj v tržiškem alpinističnem odseku, zato tako veliko število smeri in ponavljanj nekaterih od teh ni nobeno naključje.

Letos pred pomladjo je Bence v Dolini dobesedno pred domačim pragom očistil dobrih 30 metrov visoko kompaktno steno in v njej preplezal smer sedme težavnostne stopnje. Kot smo zvedeli, jo bo krstil za Predpražnik. Skala in smer sta vabljiva in seveda najbližja za treniranje. Tudi zato je Filip zlahka zmogel soliranje v Čopu, ko je v svoj alpinistični zvezek vpisal svojo tritisočo preplezano smer.

M. K.